

J. RESTEK, *Proplanak*

Prilozi—Dalmacija, 1991, str. 115–150. — R. Ivančević, Geneza arhitektonskog rješenja trogirске kapele (1468), Radovi IPU, 16/1992, str. 55–65. — A. Mutnjaković, Vojvodska palača u Urbinu, Zagreb 1992. — V. Kovačić, Kiparski opus drvorezbara Franje Čučića, Prilozi—Dalmacija, 1992. — R. Ivančević, Trolisna pročelja renesansnih crkava u Hrvatskoj, Peristil, 1992–93, 35–36. — N. Grujić, Klasični rječnik stambene renesansne arhitekture u Dubrovniku, ibid. — I. Fisković, Reljef renesansnog Dubrovnika, Dubrovnik 1993. — D. Vukičević-Samaržija, Umjetnost renesanse, u katalogu: Sveti trag, Zagreb 1994. — S. Sekulić-Gvozdanović, Crkve tvrđave u Hrvatskoj, Zagreb 1994. — L. Dobronić, Renesansa u Zagrebu, Zagreb 1994.

RENGJEO, Ivan, numizmatičar (Ilok, 15. V. 1884 — Zagreb, 9. V. 1962). Studirao slavistiku na Sveučilištu u Zagrebu. Radio kao gimnazijski profesor u Hrvatskoj i Bosni. Iz njegova je dugogodišnjega znanstvenog rada proizašao niz studija, osobito o bos. numizmatiki. Objavio *Corpus der mittelalterlichen Münzen von Kroatien, Slavonien, Dalmatien und Bosnien* (Graz 1959), jedno od najvažnijih djela naše numizmatike. Bio je urednik časopisa »Numizmatičkih vijesti« i zbornika »Numizmatike«.

BIBL.: *Novci porodice Šubića*, Napredak (kalendari), 1928; *Novci Nikole Iločkog*, ibid., 1930; *Novci i medalje bana Jelačića*, Sarajevo 1931; *Hrvatsko-dalmatinski novci*, ibid., 1934; *Novci bana Pavla Šubića*, Numizmatika, 1934–36, 2–4; *Zlatni novac bosanskog kralja Stjepana Tomaševića*, Sarajevo 1937; *Početak kovanja slavonskih banovaca*, Sarajevo 1934; *Prvi hrvatski novci*, Sarajevo 1936; *Novci bosanskih banova i kraljeva*, Glasnik Hrvatskog Državnog muzeja (Sarajevo), 1943; *Stariji hrvatski numizmatičari*, ibid., 1953, 5; *Slavonski banovci bana Nikole (1323–1325)*, Numizmatičke vijesti, 1958, 11; *Slovenski srednjeveški novci*, Numizmatički vestnik, 1959, 2.

LIT.: B. Zmajčić, Ivan Rengjeo, HZ, 1962.

J. Bil.

RESETARITS, Thomas, kipar (Stinjaki u Gradišću, Austrija, 25. XI. 1939). Učio klesarstvo u Beču i Grazu; proučavao je opuse Meštrovića, Rodina i Wotrube. Kao kipar djeluje od 1966; u kamenu i drvu oblikuje geometrijski stilizirane, monumentalne kompozicije snažne izražajnosti (*Par, Pokret u visinu*). Autor je sakralnih plastika u crkvama u Gradišću i Štajerskoj. Samostalno je izlagao u Tatzmannsdorfu (1968), Zagrebu (1971), Stinjakima (1977) i Bernsteinu (1978) i dr. Sudjelovao na Mediteranskom kiparskom simpoziju u Labinu 1973.

LIT.: Gradišćanski Hrvati, Zagreb 1973. — Izložba gradišćansko-hrvatskih umjetnika (katalog), Eisenstadt 1979.

RESTAURIRANJE UMJETNINA → ZAŠTITA SPOMENIKA

RESTEK, Josip, slikar i grafičar (Volavje kraj Jastrebarskog, 7. III. 1915 — Zagreb, 15. V. 1987). Diplomirao na Akademiji u Zagrebu 1940 (Lj. Babić, T. Krizman). Studij povijesti umjetnosti završio 1941. Grafiku usavršavao u Parizu (J. Friedlaender). Bio je lik. pedagog u Karlovcu i Zagrebu. Radio u Restauratorskome zavodu JAZU u Zagrebu (1948–50).

U najranijim slikama oslanja se na cézannistička iskustva, dok u grafikama primjenjuje realistički postupak. Poslije 1950. djela mu se približavaju figurativnome geometrizmu kao jednom obliku sažimanja predmetnoga (*Kruška*, 1950; *Materinstvo*, 1955). Ubrzo se figura svodi na osnovni crtež izveden crnim potezima, koji s razigranim mrljama boje čine ravnopravnu cjelinu (litografija *Žene*, 1957). Istodobno se pojavljuju već gotovo sasvim apstraktni radovi (*Zemaljska karta*, 1958). Redukcija predmetnoga provedena je postupno i to najčešće naglašavanjem grafizma slobodnih linija. Od 1966. do kraja desetljeća R. svoje grafike uobličuje crtama i kružnicama, koje se dubokim tiskom izdvajaju na površini papira. U uljima i temperama još je slobodniji. U kompoziciji ponekad prevladava mrežasta struktura linija, ponekad neodređeni oblici koji se okupljaju oko središnjih jezgri (*Prodor u svemir*, 1963; *Svemirska kretanja*, 1965). Sedamdesetih i osamdesetih god. potpuno se priklanja apstrakciji, koja ima tek asocijativnu vezu s vanjskim pojavama. Djela iz toga razdoblja pripadaju slikarstvu apstraktnih predjela (*Eksplozija svijeta*, 1973; *Žito*, 1975; *Pejzaž u crvenom*, 1984). Tiskao je grafičke mape Zagreb (1949, 1965, 1986), *Seoskim putem* (1954), *Aquatinta* (1963) i *12 litografija* (1969). — Samostalno je izlagao u Karlovcu, Zagrebu, Beogradu, Rijeci, Splitu, Šibeniku, Gospiću, Parizu, Rimu i Hannoveru. Stalna »Izložba slika i grafika Josipa Resteka« otvorena je u Volavju 1978. Retrospektivna izložba priređena mu je u Zagrebu 1985.

LIT.: R. Putar, Josip Restek, ČIP, 1960, 98. — G. Quien, Josip Restek (katalog), Zagreb 1982. — T. Latin, Josip Restek (katalog), Zagreb 1985. — J. Baldani, Grafike dubokog tiska Josipa Resteka (katalog), Zagreb 1988. — M. Baričević, Josip Restek (katalog), Zagreb 1995. T. Ln.

RESTINOVIĆ, Antun, slikar (? — 28. VII. 1449). God. 1445. sklopio je ugovor sa splitskim slikarom D. Vuškovićem da će tijekom idućih pet godina zajedno raditi i dijeliti dobit. Radio u kapeli Sv. Šimuna u Zadru 1446 (možda zidne slike), a 1448. radi s D. Vuškovićem na poliptisima za obitelj Radoslavčić u šibenskoj katedrali i za oltar Sv. Martina u šibenskoj franjevačkoj crkvi. Imao je u Splitu radionicu i držao učenike.

LIT.: C. Fisković, Nekoliko dokumenata o našim starijim majstorima, VjAHD, 1949, str. 192, 211. — Isti, Umjetnički obrt u XV. i XVI. st. u Splitu, Zbornik Marka Marulića, Split 1950, str. 145. — Isti, Zadarski sredovječni majstori, Split 1959, str. 101. — D. Domanić, Freske Dujma Vuškovića u Splitu, Prilozi—Dalmacija, 1959, str. 49. — K. Prijatelj, Bibliografski i biografski podaci o majstorima dalmatinske slikarske škole, Prilozi—Dalmacija, 1968. D.Kt.

REŠETAR, Milan, filolog i numizmatičar (Dubrovnik, 1. II. 1860 — Firenca, 14. I. 1942). Studirao filologiju u Beču i Grazu gdje je 1882. doktorirao. Od 1895. djeluje na Sveučilištu u Beču, a od 1919. profesor na Filozofskome fakultetu u Zagrebu. Uz radove iz književnosti i filologije bavio se numizmatikom, medaljerstvom i kulturnom poviješću Dubrovnika.

BIBL.: *Medalje Dubrovačke republike*, Dubrovnik 1908, 13; *Stari dubrovački teatar*, Narodna starina, 1923; *Slike starog Dubrovnika*, ibid., 1924; *Dubrovačka numizmatika*, I, Sremski Karlovci 1924. i II, Beograd 1925; *Dubrovačka vijećnica*, VjHAD, 1928; *Dubrovačka Turica*, ZNŽO, 1934; *Sadašnji dubrovački »Dvor«*, Novo doba, 1936, 86.

LIT.: M. Deanović, Milan Rešetar, Ljetopis JAZU, 1949, 54.

Ž. Ču.

REYMANN, Hella, slikarica (Osijek, 10. IV. 1894 — Leibnitz, 20. VII. 1970). Bila je učenica priv. slikarske škole S. Tomerlina u Osijeku; 1919. upisala se na Akademiju u Zagrebu. God. 1923/24. radila je u Beču i

I. REŽEK, *Vrganji*. Zagreb, Moderna galerija

München. Slikala je pejzaže, portrete i figuralne kompozicije u duhu akademskoga realizma. Samostalno izlagala u Osijeku 1925, 1927. i 1931.

LIT.: O. Švajcer, Likovni život Osijeka u razdoblju od 1920—1930. Osječki zbornik, 1971, 13. — B. Balen, Osijek — inspiracija likovnih umjetnika 1850—1980 (katalog), Osijek 1980. O. Šr.

REŽANCI, selo kraj Svetoga Vinčenta u Istri. Romanička crkva Sv. Germana građevina je četverokutne osnove s upisanom četverokutnom apsidom, koja pomoću kutnih trompi prelazi u polukrug školjke. Na trompama se diže polukupola.

LIT.: Lj. Karaman, O srednjovjekovnoj umjetnosti Istre, HZ, 1949, str. 119. — B. Marušić, Istarska grupa spomenika sakralne arhitekture s upisanom apsidom, Histria archaeologica, 1974, 1—2.

REŽEK, Ivo, slikar (Varaždin, 22. V. 1898 — Zagreb, 2. IX. 1979). Završio je Obrtnu školu u Zagrebu (1915) i upisao se na Privremenu višu školu za umjetnost i umjetni obrt. Školovanje prekida 1916. Studij nastavlja na Akademiji u Pragu, gdje diplomira 1924 (F. Thiele). Boravio je u Parizu 1924—28. i specijalizirao fresko-slikanje kod M. Lenoira. Bio je dugogodišnji suradnik satiričkoga lista »Koprive«, gdje objavljuje ilustracije pod pseudonimom Ives. Predavao je na Akademiji u Zagrebu 1947—68.

Rani radovi I. Režeka nastaju u znaku srednjoeur. simbolizma. Među temama se izdvajaju mrtve prirode s naglašenim volumenima i njihovom preglednom kompozicijom u tamnim prostorima (*Mrtva priroda*, 1923). Ostvarene tonskim izrazom, lazurnim namazom i hladnim bojama, te su slike karakteristične za tzv. konstruktivnu stilistiku trećega desetljeća. U tome se razdoblju pojavljuju i složeniji figuralni motivi (*Bolesnik*, 1923). Odlaskom u Pariz Režekova forma poprima obilježja aktualne neoklasicističke poetike; pojavljuju se reminiscencije na djela majstora rane renesanse i kubizma (*Harlekin*, 1924; *Djevojka s košem*, 1924; *Djevojka*, 1925; *Veno Pilon*, 1925; *Kupačice*, 1926; *Indijka*, 1926). U prostor slike ulazi vedrina i svjetlost; likovi su shvaćeni skulpturalno, a postavljeni su samostalno ili u skupinama prema originalnim kompozicijskim zamislima. Crtež postaje sve naglašeniji, a ljestvica boja ugođena oko smeđe-plavog akorda, no ponekad prevladavaju i druge tonske vrijednosti. Prijateljstvo s A. Derainom bilo je tih godina za Režeka iznimno važno.

Nakon povratka u domovinu postupno napušta plastični pristup, a sve više se priklanja realističnoj opservaciji. Obraduje različite motive koje interpretira isticanjem lokalne boje, dok u crtež unosi groteskne naznake. Kompozicija je zatvorena i uravnotežena, oblik monolitan i precizno određen. U prizorima iz života zagorskih seljaka osjeća se socijalni pristup. ostvaren uz pomoć nenametljive metaforike (*Čizme*, 1936; *Zagorci kraj puta*, 1938; *Kukuruz i srp*, 1939). Režekov se realizam nastavlja i poslije rata, ponekad osvojen duhovitim viđenjem motiva ili naslovom slike (*Pečemo šljivovicu*, 1949). Bavio se ilustriranjem knjiga, primijenjenom grafikom i fresko-slikarstvom (Pravoslavna crkva u Zagrebu, 1931; crkva na Trsatu, 1963; crkva u Mihajlovcima kraj Požege, 1972). — Samostalno je izlagao u Varaždinu (1920, 1922, 1924, 1928, 1969), Pragu (1926), Zagrebu (1926, 1975, 1977, 1980 — posthumno), Parizu (1931), Vukovaru (1968), Vinkovcima (1970), Čakovcu (1971), Krapini (1975) i Splitu (1980). Zbirka djela I. Režeka nalazi se u sklopu Gradskega muzeja u Varaždinu.

LIT.: Lj. Babić, Hrvatski slikari od impresionizma do danas, HK, 1920, 10. — V. Kušan, Ivo Režek, HR, 1943, 4. — M. B. Protić, Treća decenija — konstruktivno slikarstvo (katalog), Beograd 1967. — M. Validžić, Ivo Režek (katalog), Čakovec 1971. — I. Zidić, Ivo Režek — mladost u Parizu (katalog), Zagreb 1980. — V. Maleković, Kubizam i hrvatsko slikarstvo (katalog), Zagreb 1981. — G. Gamulin, Hrvatsko slikarstvo XX. stoljeća, II, Zagreb 1987. Z. Ton.

REŽEK-WILSON, Nina, slikarica (Zagreb, 26. XI. 1946). Završila Akademiju u Zagrebu 1970 (R. Goldoni). Bila je suradnica Majstorske radionice K. Hegedušića i Lj. Ivančića 1974—76. Radila u Institutu za tekstil i odjeću Tehnološkoga fakulteta u Zagrebu 1975—80. U tehnici lavirana tuša, pastela i kombiniranom tehnikom slika kompozicije bliske poetici nadrealizma (*Prolaznost*, 1977). U razdoblju 1981—86. nastaje ciklus *Hommage Filipinima*. Nijansiranjem boje naznačuje egzotične krajolike i prizore iz života otoka (*Prodavači košara*, 1983; *Borba pijetlova*, 1986). Oko 1990. slika ciklus *Unutarnji krajolici* lirske i smirene figuralne kompozicije (*Suze šutljivih*, 1990). Samostalno je izlagala u Samoboru, Zagrebu, Splitu, Varaždinu i Zürichu.

LIT.: M. Baričević, Nina Režek (katalog), Zagreb 1986. — I. Reberski, Nina Režek-Wilson (katalog), Zagreb 1990. Ma. B.

RIBAR, Jurica, slikar (Đakovo, 26. III. 1918 — Trebaljevo kraj Kolašina, 3. X. 1943). Slikarstvo učio kod N. Beševića (1931) i u priv. slikarskoj

I. REŽEK, *Portret gospođe I. M.* Zagreb, Moderna galerija

školi J. Bijelića (1933). Razvijao se od ekspresionističke stilizacije ranih radova do poetskoga realizma i tonskoga slikarstva koji prevladavaju u njegovim zrelijim ostvarenjima (*Bolnica u Saint Tropezu*, 1938; *Mladić s plavom trakom*, 1939; *Mrtva priroda s kruhom*, 1940). Objavljivao lik. kritike. Sudjelovao na izložbama »Grupe četvorice« (1934), Proljetnoga salona (1939) i »Desetorice« (1940). Posthumno su mu priređene izložbe u Beogradu (1953), Novome Sadu (1953), Zagrebu (1965, 1985) i Osijeku (1965).

LIT.: A. Čelebonović, Jurica Ribar (1918—1943), Beograd 1953. — A. Čelebonović, B. Pavlović i V. Maleković, Jurica Ribar (katalog), Zagreb 1965. — T. Lalin, Jurica Ribar (1918—1943) (katalog), Zagreb 1983. — J. Petričević, Jurica Ribar, revolucionar i slikar, Zagreb 1988. R. He.

J. RIBAR, *Mrtva priroda s kruhom*. Beograd, Muzej savremene umetnosti

